

Ch ng 7

Đa i m T Gia Th bàn h p ng vào bu i chi u cách công ty Phùng Nh t Nh t không xa. Sau khi àm phán xong, c ng s p n gi tan t m, anh ti n ng qua ón Phùng Nh t Nh t i h n hò.

Tr i qua bu i t i ngày hôm qua, àm thanh niên trong nhóm c a Phùng Nh t Nh t ã hoàn toàn qu r p đ i g u qu n c a anh r . Hôm nay công ty h l i càng khoa tr ng, c ý h n, i n âu c ng khoe khoang, “Chúng tôi có m t ng i anh r r t t t.” Th nên, khi T Gia Th v a t chân vào công ty, toàn th àm thanh niên trong công ty, ng i ã t ng g p, ng i ch a t ng g p anh u xun xoe b , s n ón, khi n T ng giám c Tr n, s p c a h không chen chân vào n i, ch có th ng bên ngoài phòng ngh , nhìn T ng giám c T t xa.

Nghe nói anh n, Phùng Nh t Nh t v i thu đ n c r i ch y n ch anh. V a b c n n i, cô b ng th y trong phòng ngh , T Gia Th ang ôm cây ghi-ta không bi t l y t âu, bên chân là m t nhóm các cô gái ng i ch m h m. Anh ch tùy ý g y m y dây àn mà ôi m t b n h ã l p lánh ánh sao màu h ng, thán ph c ca t ng không ng t.

Phùng Nh t Nh t ng c a phòng nhìn m t h i. T Gia Th ng ng u, trông th y cô li n t cây ghi-ta xu ng, ng d y. Tr c khi i, anh còn g i t ng m t n c i n các cô gái v a c v cho mình. M y cô nàng ang nh ng d y, nh ng chân l i m m nh n, ành ph i ng i xu ng.

Phùng Nh t Nh t c i su t c ng i. n bãi xe, T Gia Th không nh n n i n a, nứ l y vai r i nhéo m t cô, t c gi n h i, “Em u ng ph i thu c c i y h ?”

“Ây da! au em! Anh buông tay ra nào!”, Phùng Nh t Nh t không g t c tay anh ra, ành c t gi ng l y lòng, “Không ng T ng giám c T c a chúng ta không ch hát hay mà còn bi t ch i c àn ghi-ta n a c y!”

T ng giám c T nh n c l i khen t ng, th m s ng khoái trong lòng, qu nhiên ã n i l ng tay, ôm vai cô i v phía xe. Anh có chút c ý nói, “Nh ngày còn trong ban nh c th i h c i h c, anh còn là ng i hát chính kiêm ghi-ta n a y! N u không ph i n m ó ch gái anh ra l nh không c d i nh đáng n ngành gi i trí thì bây gi vai nam chính hàng u âu có gh cho Mars và Tr n Nguyễn.”

Trò chuy n n ch l y xe, anh m c a cho Phùng Nh t Nh t. Phùng Nh t Nh t v a c i v a ng i vào trong, “Gi anh gia nh p làng gi i trí c ng ch a mu n mà, nhìn chiêu trêu hoa gh o nguy t c a anh v a r i là bi t!”

Chi c xe anh lái ngày hôm nay r t cao, Phùng Nh t Nh t g n nh ph i dùng c tay l n chân trèo lên. T Gia Th ng bên c nh, a tay ra, nh ng không cô, mà l i có ý x u xa y mông cô lên.

Phùng Nh t Nh t hét m t ti ng, nh y ph t lên trên, trán ng ph i c a xe. Cô ngã vào gh , v m t au kh tr ng m t v i anh, “Th n kinh à?”

T Gia Th khoái chí, c i “ha ha” óng c a xe l i, r i i sang bên kia, nh y lên xe. Nhìn cô b m trán th phì phì, anh a tay kéo dây an toàn cho cô, nhân ti n hôn cô m t cái, k thu t di n xu t vô cùng th m t , gi v kinh ng c nói, “Sao l i chua chua nh ?”

V a r i em n i máu ghen kìa!

Em ã ghen vì anh kìa!

Phùng Nh t Nh t d khóc d c i, thong th nói, “ , có l là b i sáng nay th c đ y mu n, v i quá nên em không k p r a m t y mà.”

Ng i a s ch s nh T Gia Th ngh n ngào.

Lúc Th nh Th a Quang g i i n n, Phùng Nh t Nh t ang b T Ma V ng n ch t gh r i nhéo m t, không th c a qu y. Khó kh n l m m i qu qu ng i n tho i, cô c g ng nói m t ti ng “A lô” nh ng c ng ch ng rành r t.

T ng giám c Th nh hoàn toàn không ý, gi ng nói vui m ng, “A lô! Anh Th nh Th a Quang ây! Em ang âu v y? Gi có r nh không?”

Trong gara xe đ i t ng h m r t yên t nh, l tai c a T Ma V ng l i vô cùng nh y bén sau khi nghe xong, anh ch m n bên i n tho i hét l n, “Cô y không r nh! B n em ang b n!”

“Em ang cùng T Gia Th à? V y thì t t quá r i!”, hôm nay, tâm tình c a Th nh Th a Quang hi n nhiên r t t t, “Em chuy n i n tho i cho c u y i, anh nói v i c u y m y câu.”

Phùng Nh t Nh t m a i n tho i n bên tai T Ma V ng. Ch ng bi t Th nh Th a Quang nói gì mà cô th y T Gia Th chau mày, d n bùng l ng bàn tay ang trêu ch c cô.

M t lát sau, anh b u môi, gi ng i u không hài lòng, “Em bi t r i! Gi b n em s qua.”

Ng t máy, anh ném i n tho i vào cô, b t u kh i ng xe.

Phùng Nh t Nh t xoa m t h i, “... Sao th ? Lão i nói gì v y?”

“Anh y b o hai chúng ta n ón G u Nh tr ng, sau ó a n b nh vì n giúp anh y”, T Gia Th v m t r t b t măn, nói, “Anh y và T Th i ang b nh vì n, nói là T Th i v a ki m tra xong, cô y có thai r i.”

L n này, Phùng Nh t Nh t v a kinh ng c v a vui m ng, “Á! Th t v y sao? T t quá r i!”

V n d T Gia Th ã s p l ch trình c a t i nay âu vào y. L n này, k ho ch b o l n, anh có chút không tho i mái. Nhìn ng i bên c nh h ng thú b ng b ng, anh càng th y khó ch u, “Em vui m ng nh v y làm gì? âu ph i là mang thai con c a em.”

Phùng Nh t Nh t v a b anh giáo hu n, âu dăm cãi l i, ch c i híp m t, không lên ti ng.

T Gia Th huênh hoang làm cú quay u xe p m t, xe t gara d i t ng h m i ra ngoài. Ánh èn lúc sáng lúc t i chi u vào trong xe, anh nhìn cô t g ng chi u h u, nhìn r i l i nhìn, ch m rã m mi ng, “Hay là em c ng mang thai m t a nhé? Sinh con cho anh!”

Phùng Nh t Nh t b ng ch c có c m giác nh b sét ánh.

V a may g p èn , xe ch m ch m d ng l i. T Gia Th ngo nh u nhìn cô, ánh m t sâu th m, gi ng nói m ho c, g i c m khi n Phùng Nh t Nh t c m th y xa l , “T i nay em ng v nhà n a, anh b o m, ch trong m t t i có th làm em mang thai.”

“T Gia Th , anh ng nh v y n a có c không h ?”

“Làm sao?”, T Gia Th nhìn cô ch m ch m, “Em không b ng lòng sao? Không mu n t i nay không v nhà, hay là không mu n sinh con cho anh?”

èn tín hi u ã chuy n sang màu xanh, xe phía sau b m còi thúc gi c inh i, nh ng anh l i ch ng m y may b n tâm, c dùng ánh m t khi n Phùng Nh t Nh t n i da gà nhìn cô.

Tr ng ng c Phùng Nh t Nh t p d d i, ngón tay ch v phía tr c h i run run, “ èn xanh r i kìa, anh lái xe i...”

T Gia Th l i tr ng m t nhìn cô thêm m y giây n a, n khi tim Phùng Nh t Nh t run lên l y b y, m i n n c i nh ch th i u r a r i thu l i ánh m t.

Xe l i ch y b ng b ng trên ng.

Th t b i r i, còn có c m giác rung ng mãnh li t l lũng t a nh t ng quen thu c. M t lo t c m xúc ph c t p khi n trái tim Phùng Nh t Nh t p r n ràng.

Kìm nén n a ng, cô l y can m m mi ng, “Dáng v v a r i c a anh, và c t i qua n a... khi n em c m th y anh r t xa l .”

Không ph i là anh c a ngày x a.

Ng i lái xe không áp l i ngay l p t c. Phùng Nh t Nh t c m th y mình ã i câu tr l i c a anh m t h i lâu r i, ành thu l i ánh m t ang trông ra c a, th p th m quay u nhìn anh.

T Gia Th lái xe, ánh m t nhìn v phía tr c, th n s c r t bình t nh.

M t h i lâu sau, Phùng Nh t Nh t cho r ng anh s không tr l i, nên ã t b ý nh, l i nhìn ra ngoài c a xe.

Sau ó, cô nghe th y gi ng nói c a anh tr m th p h n so v i lúc anh vui v , “Anh tr nên nh v y, l nào không ph i là i u em hy v ng hay sao?”

“Là sao?”, Phùng Nh t Nh t kh gi ng h i anh.

Vào th i i m này, tuy n ng chính trong thành ph khó tránh kh i t c ng, xe l i t t d ng l i. T Gia Th ngo nh u l i, tho i mái nói v i cô, “Chín ch n, ch ng ch c, s nghi p thành công, không ph i là m u àn ông em thích sao?”

Phùng Nh t Nh t l i nói ã n mi ng l i nu t vào, không bi t ph i m mi ng ra sao.

“V v i c t i qua...”, T Gia Th nói r i l i c i, n c i m p m mà khiêu khích, “ àn ôn tu i nh anh, có lý t ng, có th l c, l i i di n v i ng i con gái mình yêu, mu n làm chút gì ó là i u bình th ng n không th bình th ng h n.”

Phùng Nh t Nh t ch ng bi t mình m t vì hàm ý trong l i nói c a anh, hay vì câu “Ng i con gái mình yêu”, tóm l i là m t cô ng, c ý ph n bác anh, “V y lúc anh M thì làm th nào? Ch ng ph i anh nói bên ó anh không có ph n sao?”

T Gia Th nhìn khuôn m t ng c a cô, n n c i tà ác, “Em t ng r ng àn ông b t bu c ph i có ph n m i có th phát ti t sao?”

“T Gia Th ”, biên t p viên t ng biên t p truy n tranh am m nhìn anh b ng c p m t hoài nghi, “Không ph i là anh lên gi ng, cùng àn ông y ch ? Hay là... b ép bu c?”

S c m t T Gia Th l p t c tr nên vô cùng c s c, ang nh tr m t thì xe phía tr c b ng kh i ng, xe phía sau th y v y li n b m còi thúc gi c inh i. T Gia Th ành nghi n r ng thu tay v , ph n u t lái xe.

Xe i c m t o n thì d ng l i. Gi phút này ây, Phùng Nh t Nh t hi u mình ph i gi v ch t ó. T Gia Th đáng v thâm hi m, l nh lũng nheo m t nhìn v phía tr c r i li c m t quét qua c th ang co rúm thành m t ng c a cô, trong lòng n y lên ý ngh x u xa. S m bi t th này, hôm nay anh ã không t lái xe mà a tài x theo r i.

T c ng h n n a ti ng ng h th này, ng i gh sau, v a dán màng ch n màu en v a d ng t m cách âm, h n là có th qu y quá cô t n h ng m t l n, cô bi t nh ng n m qua, thi tho ng anh “nh ” cô n th nào...

Th i tr Th nh Th a Quang ch ng gi ng ai. Tr c khi G u Nh lên b n, anh không bên c nh cô bé. B i chuy n này mà anh c m th y m c n con gái quá nhi u, không mu n có thêm m t a n a. L n này là chuy n ngoài ý mu n, T Th i nhà ch ng may b ngã, a n b nh vi n ki m tra m i bi t là ã mang thai.

Tu i trung niên còn có con, T ng giám c Th nh v a kích ng l i v a lo l ng, không n r i kh i v yêu m t b c, nh ng l i s con gái h t h ng, ành kêu tài x trong nhà i ón, trông c y c vào ng i m nuôi mà con gái yêu thích nh t.

D c ng, Phùng Nh t Nh t ã nói chuy n này cho G u Nh bi t. B n nh Th nh Gia Tinh không l p d nh cha cô bé, sau khi nghe xong thì h n h h i, “Là em gái hay em trai ?”

“Bây gi còn ch a bi t con ”, Phùng Nh t Nh t c i híp m t vu t tóc cô con gái nuôi, “Con thích em trai hay em gái?”

G u Nh ng a u ch n ch h i lâu r i h quy t tâm, “Con thích em gái ! Con trai lúc nào c ng ngh ch ng m, sau khi em chào i không nghe l i thì con bi t ph i làm th nào .”

“Không nghe l i thì con ánh cho m t tr n”, v tài x cô c xen vào.

Phùng Nh t Nh t tr ng m t v i anh, d u dàng v v G u Nh , “Con ng nghe cha nuôi Gia Th c a con nói b a. Cho dù là em trai hay em gái, con u là ch , các em u ph i nghe l i con. Ch ng h n nh chú Nh t Phàm, con th y y, chú y r t nghe l i m nuôi.”

V tài x không nh n n i, “Phì...”

G u Nh c ng c i, nh ng cô bé thông minh, hi u r ng ph i gi th di n cho m nuôi, “Chú Nh t Phàm r t p trai! Còn p trai h n c di n viên i n nh c !”

V tài x không cam lòng ch u cô n, l i nói chen vào, “G u Nh , chú Nh t Phàm p trai h n hay cha nuôi Gia Th p trai h n?”

“D ... ngang nhau !”

“Không th ngang nhau c! Nh t nh ph i có ng i p trai h n?”

“Á... nh ng m i ng i m t v , m i ng i có m t nét p riêng !”, b n nh Th nh Gia Tinh thông minh ã có th v n d ng thành ng m t cách chu n xác r i c y. Ng n ng m t h i, cô bé h ng gi ng, phát bi u quan i m, “Cha nuôi mày thanh m t p h n chú Nh t Phàm, còn chú Nh t Phàm l i...”

V tài x v nh tai, “Chú y h n cha nuôi cái gì?”

Tên ti u t th i Phùng Nh t Phàm kia có th h n anh i m gì ch ? ng ùa n a có c không?

“Tr h n !”, b n nh Th nh Gia Tinh thành th t, gi ng nói giòn tan.

Phùng Nh t Nh t c i nghiêng ng .

V tài x tr m l ng n t n b nh vi n, không m mi ng nói thêm câu nào n a.

B nh vi n vô cùng náo nhi t, hai ng i con trai nhà cô c a Th nh Th a Quang là Th nh T Quang và Tri u T Th y u có m t ó. T Th i là con riêng c a Tri u Hoài Ch ng, ch ng c a cô ru t Th nh Th a Quang, nên hai ng i u là anh em cùng cha khác m c a T Th i.

T Quang l n h n T Th i ch a y m t tu i, qu n lý m t doanh nghi p th i trang phát tri n nh t trong T p oàn Th nh Th hi n nay, kiêm thi t k c p cao trong l nh v c th i trang tr em.

T Th y ch l n h n G u Nh m t tu i, r t xinh x n.

C u bé và G u Nh h t nh anh em sinh ôi, v a th y G u Nh n ã kéo tay cô bé, nghiêm túc nói, “M c u b o c u nói v i cháu r ng, dù m cháu sinh em trai hay em gái, thì m c u v n yêu quý cháu nh t!”

G u Nh d a vào bên gi ng m , c i ng t ngào.

T Th i t a vào gi ng, s c m t có v r t t t, v a trông th y Phùng Nh t Nh t i sau G u Nh , ã v y tay, “Nh t Nh t, mau vào ây!”

Ng i trong phòng b nh ngày càng ông, Th nh Th a Quang c m th y không khí v n c này không t t cho ph n mang thai, nên tiên phong ng d y, ôm con gái r i nói, “Chúng ta ra ngoài i, ch em ph n nói chuy n v i nhau.”

T Gia Th v n không có h ng thú v i cái b ng c a T Th i, c ng không ph i là con c a anh, anh ã không có ý nh vào r i. Nh ng v a nh quay

ng i i thì b ng th y Th nh T Quang t bên ngoài i vào, ôm l y Phùng Nh t Nh t, hào hoa phong nhã l i thân thi t c t l i, “Lâu r i không g p em.”

T Gia Th t nhiên c m th y khó ch u trong lòng, th y cô không y Th nh T Quang ra ngay, anh theo b n n ng d ng mà y i n, c hai b c b ng ng kh ng l i.

T i qua, anh l y L ng D Thanh ra th m dò thái c a ch gái, sau ó ã quy t nh nh th nào? M i qua m t êm, ch ng l l i dao ng r i sao?

u tr n i máu ghen vô c , d c v ng chi m h u bi n thái n phát r th này không ph i là tr ng thái mà anh nên có, T Gia Th t nh trong lòng.

Anh m t không bi u c m ng ó.

Th nh Th a Quang d n u ra ngoài, b n nh Th nh Gia Tinh v n còn nh v a r i cha nuôi không vui, th y anh ng ó, dáng v ng t ngào a hai tay v phía anh, “Cha nuôi Gia Th ôm con.”

Th nh Th a Quang v nh vào cái mộng cô con gái ng núi này trông núi n , r i giao cho T Gia Th .

Anh th y T Gia Th th n s c khác th ng, h i, “Sao v y?”

T Gia Th ôm G u Nh tr m l ng không nói gì. Lúc này, T Quang d t T Th y ra ngoài, T Th y v y tay v i G u Nh . T Gia Th b n nh xu ng ch i v i c u c a cô bé.

Cùng Th nh Th a Quang i v phía tr c c m t o n, anh b ng h i, “Anh, h i y t i sao anh ph i h y b hôn c? Ch gái em s không qu n vi c anh bên ngoài th nào, T Th i c ng không òi h i danh ph n gì.”

“Cô y có mu n hay không thì anh u mu n cho cô y. Ng i chung s ng v i mình c i sao có th là ng i khác c?”, hôm nay, tâm tình c a Th nh Th a Quang vô cùng t t, c i h i v n l i, “Phùng Nh t Nh t không có gan òi c u danh ph n, l nào c u c ng s không cho cô y?”

Th t ra, Th nh Th a Quang ã nghe c ít phong thanh tr c ó, lúc này c ng có ý th m dò. Th y T Gia Th không nói gì, anh ã hi u.

“Quay v nói v i ch c a c u, con cá l n Tr nh gia, cô y nu t không trôi âu, coi ch ng l i b uôi cá qu t vào m t.”

T Gia Th chau mày, “Không liên quan n chuy n c a ch em!”

Th nh Th a Quang ch ng tin chút nào.

“Sao v y? Ch ng l c u mu n làm em r Tr nh Phiên Nhiên?”, c thành ph G này u bi t Tr nh Phiên Nhiên che ch ng i nhà mình th nào, c i em gái gã, thu n theo gã, t nay v sau, T gia t s m a thu n gió hòa. Nh ng n u có b t tr c tên bi n thái Tr nh Phiên Nhiên kia s ch ng tâm n chuy n l ng b i câu th ng âu.

T Gia Th ch ng bu n phí l i gi i thích v i Th nh Th a Quang, m t mà r chán ch ng, b t b , “Chi b ng anh g G u Nh cho em i. Em làm con r anh, anh s không thua thi t âu.”

Th nh Th a Quang c i ha h , “C u c g i m t ti ng cha, cho tôi nghe tr c ã.”

“Cút!”

T Ma V ng b n òn s i b c dài ch y nh iên, tr n trong hành lang thoát hi m m i tránh c T ng giám c Th nh. Ai ng l i trùng h p n th , v a t hành lang thoát hi m i ra, cách m t ch ngo t, anh v a v n nghe c ti ng nói chuy n c a Phùng Nh t Nh t và Th m Hiên.

G n ây, Th m Hiên b n m y ca ph u thu t l n liên ti p nên không có nhi u th i gian t p trung vào Phùng Nh t Nh t, khó kh n l m t i qua m i có th i gian r nh g i i n cho cô thì l i b T Gia Th qu y r i. M c dù Vi n tr ng Th m kiên trì v i ph ng châm tác chi n “thu n theo t nhiên”, nh ng c ng v n c m th y không c tho i mái.

Cho nên, v a g p Phùng Nh t Nh t trong phòng b nh, anh li n g i cô ra h i, “T i qua em và T Gia Th c nh nhau à?”

Phùng Nh t Nh t g t u.

Th m Hiên mu n h i thêm nh ng l i s m t phong , c ng s cô s chán anh.

“Là c u ta t t ngu n i n tho i c a em? Nh t Phàm không tìm th y em nên g i i n cho anh, nó r t lo l ng cho em”, Th m Hiên d ng m t lát, “Anh nói v i nó, ng ép em.”

Phùng Nh t Nh t qu th t không có l i nào áp l i, ch kh gi ng nói, “C m n!”

Th y b d ng ch a va ph i t ng ch a lù b c này c a cô, Th m Hiên có chút khó hi u. Qu th t, anh không th gi ng nh các chàng trai h n hai m i tu i, vui gi n u th hi n ra m t, cu i cùng c ng ch ành th dài, “Tinh th n b t ch p làm k ch v i toàn th gi i này c a em th t là... Th i k d y thì, n i lo n c a em n mu n th này c à? Th t khi n ng i ta ph i u s u!”

Phùng Nh t Nh t không nh n c c i. Cô c i r i ng ng u nhìn Th m Hiên. Th m Hiên c ng c i, hai tay út vào túi áo blouse tr ng, bên trong là chỉ c áo blouse xanh, c áo tròn tròn l ra cái c thon dài quy n r .

“Th m Hiên”, Phùng Nh t Nh t nghiêm túc nói, “Anh hãy kiên nh n i thêm m t th i gian i, ch c ch n anh c ng s g p c tình yêu ích th c c a i mình.”

Vi n tr ng Th m chau mày, “M t mình em anh ã ch u h t n i r i, thêm m t tình yêu ích th c n a không bi t s phi n mu n n m c nào? Anh không i tình yêu ích th c gì h t, anh i em l n này b t n th ng r i quay tr v vòng tay m áp c a anh.”

T Gia Th v n c ng mu n có chút phong c a ng i àn ông nh c, c p ôi v a không có duyên l i không có ph n này nói chuy n v i nhau thêm lúc n a, nh ng nghe t i ây, qu th t anh không nh n n i n a, toàn thân n i da gà.

Anh t ch r i ra, Th m Hiên quay v phía anh, ng c m t c i.

T Gia Th n i câu, c g ng nh n nh n, v m t bình t nh i n bên Phùng Nh t Nh t. Anh nhìn cô, dùng ánh m t ra hi u cho cô d a g n vào mình.

Phùng Nh t Nh t nghe th y ti ng b c chân, quay u l i nhìn T Ma V ng ang tr ng m t v i cô!

Cô v i vàng l ng l ng lụi m t b c.

ôi m t c a T Gia Th s p phun tia l a!

Th m Hiên nhìn th y c nh t ng này, trong lòng b ng sinh ra c m giác “tr i sinh m t c p”, th m th dài m t ti ng r i quay ng i b i.

ng phòng b nh c a T Th i, T Gia Th không ti n n i câu tr c m t m i ng i, ch gí ngón tr vào gi a hai hàng lông mày Phùng Nh t Nh t, qu ng cho cô ánh m t đ đ n, xem anh x lý cô th nào.

Ra kh i b nh vi n ã là h n b y gi t i, Phùng Nh t Nh t b ng ói meo, h i, “T Gia Th , chúng ta i n c m nhé!”

T Gia Th lái xe, ánh èn hai bên ng chi u vào khuôn m t anh, không rõ bi u c m lúc này, ch nghe anh “ m” m t ti ng n ng n .

Phùng Nh t Nh t phát hi n ra, v a ra kh i b nh vi n anh ã không vui, không ph i bu n b c vì G u Nh không n m t, mà là tâm tình không vui c a ng i àn ông tr ng thành, chín ch n, cô c m th y xa l .

úng v y, cô ph i th a nh n r ng, T Gia Th ã là m t ng i àn ông chín ch n.

“Anh mu n n gì nào?”, cô c g ng gi ng nói c a mình c tho i mái.

T Gia Th không nói gì, lái xe th ng n m t nhà hàng.

Xe v a d ng, Phùng Nh t Nh t ã thò u li c nhìn nhà hàng v i ánh èn r c r , nói, “ ng n ây c không? Em mu n n m , chúng ta i t i quán m ngày tr c nhé! Quán anh t ng a em n y.”

T Gia Th có v r t b c mình, d ng xe ó, cau mày không lên ti ng. Nhân viên nhà hàng ng bên c nh xe chu n b m c a giúp anh b t c lúc nào. K th c, trong lòng Phùng Nh t Nh t vô cùng th p th m, nh ng cô v n kìm nén không thu l i l i nói v a r i.

M t lát sau, T Gia Th b ng a tay nh n c a xe, nói v i nhân viên kia, “Nói v i giám c c a các c u là tôi n r i, b o anh ta mang r u ra ây.”

M t m t bu i chi u kê u ng i trang trí nhà hàng, th c n u do ích thân anh thi t k , cu i cùng l i n c a nh ng không vào.

Nh ng T Gia Th không nói gì, lúc này, anh không mu n nói chuy n.

Giám c ích thân mang r u vang ra, T Gia Th thò tay ra ngoài c a xe c m l y, r i ném lên ùi Phùng Nh t Nh t.

Phùng Nh t Nh t không hi u gì, ch c m th y lúc anh quay xe, tâm tr ng có v càng t h n.

Quán m mà cô nói cách ây không xa, lái xe m t lát ã t i nh ng l i trong con h m nh , xe ch có th bên ng, sau khi xu ng xe còn ph i i b m t o n dài dài n a.

Ngõ nh ch t h p không m t ng n èn, xa xa phía tr c có chút ánh sáng le lói, còn l i ch có b u tr i sao trên nh u.

ng t i mù, T Gia Th a tay ra n m l y tay Phùng Nh t Nh t.

Hai bên t ng cao khi n con h m nh ch t h p này cách bi t h n v i th gi i bên ngoài. Hai ng i n m tay nhau l ng l b c i. Ngoài ti ng b c chân ra thì ch nghe th y h i th nhè nh . Trong giây phút này, trái tim con ng i tr nên d u dàng h n bao gi h t.

Phùng Nh t Nh t b c v i vài b c, kh nép vào ng i anh.

Có v nh T Gia Th ã quay u nhìn cô, b c chân sau ó rõ ràng ch m l i.

Cu i cùng c ng ra kh i con h m, không hi u sao trong lòng Phùng Nh t Nh t l i b n r n không n . Cô l ng l ng nhìn T Gia Th , n ng theo ánh sáng t a ra t ng n ãn đ u ki u c tr c quán m , s c m t anh có v ã t t h n nhi u.

Ti n vào t h p vi n nh , b n phía bên trong v n gi ng nh tr c kia, ngay c hoa c d c hành lang c ng v n là m y lo i ngày tr c. C nh t ng này khi n ng i ta b ng sinh ra c m giác th i gian nh ng ng l i t i kho nh kh c này.

i v i hai ng i mà nói, c m giác này r t tuy t, r t tuy t!

M t ng i ph n trung tu i, g ng m t hi n h u ch y n ti p ón, nhìn m t h i m i c i nói, “Gia Th à? Lâu r i không th y cháu n.”

Qu nhiên là tâm tình T Gia Th ã t t h n h n, lúc nói chuy n còn mang ý c i, “Phòng n h ng ông gi còn tr ng không ?”

“Ấy da, th t không úng đ p r i, T Th a Kiêu v a a v và con cái vào ó xong”, ng i ph n ấy náy nói v i hai ng i.

Phùng Nh t Nh t s T Gia Th n i gi n, v i vàng nói, “Phòng nào c ng c, em ói l m r i!”

T Gia Th nhìn cô, ý c i lúc này m i l rõ, anh nói v i ng i ph n trung niên, “Nghe cô y i , dù sao cháu c ng không u l i c v i ngài Kiêu.”

H ng i trong phòng n, bên T Th a Kiêu bi t T i thi u gia n, ngài Kiêu ã ôm cô con gái nh n chào h i.

Con gái c a T Th a Kiêu m i ch ng hai, ba tu i, xinh x n h t nh búp bê. Cô bé v a khóc nhè xong, m t v n còn hoe, ôi m t giàn gi a khi n ai nhìn th y c ng ph i m m lòng.

Dáng v T Th a Kiêu ôm con gái không chút hung h ng, h ng hách, còn r t vui v trêu c i cô nàng “mít t” nhà mình, “Con bé không ch u n m , lén thò ngón tay vào trong bát c a anh trai nó, b n c m nóng làm b ng tay, ha ha!”

Cô bé v n ã au lòng mu n ch t, nghe cha nh c l i, bi th ng b ng tr i d y, l nh su i tràn, g c lên vai cha khóc n c n .

Phùng Nh t Nh t không nh n c c i. T Gia Th làm ra bi u c m ông chú lý t ng, ôm l y cô bé, d u dàng v v , “Kính Viên, cháu xinh p th này, sau này óng phim cho chú c không?”

T Kính Viên vô cùng th ng tâm, khóc n c khóc n , “Kính Viên xinh p... c !”

Ch vài câu nói c a chú Gia Th v a d u dàng l i tu n tú ã d dành c cô bé mít t. Lúc chu n b ra v , cô bé còn ôm l y c chú Gia Th , thâm tình trao m t n hôn, khi n cha vui m ng không k xi t, r ng r vắc mít t nhà mình quay v phòng.

Trái tim Phùng Nh t Nh t ã b cô bé mít t làm cho tan ch y, không kh i ng ng m , “ áng yêu quá i m t! Cô bé này áng yêu quá! Anh nh không? G u Nh h i bé c ng r t áng yêu!”

Không còn ng i ngoài, T Gia Th l i tr ng ra bi u c m nh qu òi n , tay l c nh ly r u vang, nói, “Anh thích con trai.”

Phùng Nh t Nh t không dám ti p l i.

Anh chuy n ánh m t, nhìn cô m t h i, khoe mi ng cong lên thành n c i, kh gi ng nói, “Con trai gi ng m .”

T Gia Th âu có n ây n m . Bát m s c, h ng, v c bày ra ó, anh c ng không bu n ng a.

Bát m Phùng Nh t Nh t n ã s p nhìn th y áy, cô khuyên, “Anh u ng ít r u thôi, b ng ói mà u ng r u t n h i c th l m.”

“L i nh i nhi u quá!”, anh l c l c ch t l ng nh màu máu trong ly, chau mày nhìn cô, khoe m t chân mày m v ngà ngà, y u t , vô cùng ng lòng ng i.

Phùng Nh t Nh t c ng u ng hai ng m r u, không dám thay anh lái xe, bèn g i i n tho i kêu tài x c a anh n ón. Lúc r i i, anh l i d a vào cô. Ch quán ch y ra ti n, Phùng Nh t Nh t m t tay điều anh, m t tay c m ví tr ti n.

Ng i u ng say a tay ra gi l y ví c a cô, kéo tay cô n túi qu n mình, rút ví da ra.

Anh rút ra m t t m th màu en trong ng n ví r i a cho cô, “Cho em, qu t th này.”

Ch quán m m c i nhìn c nh t ng này r i v i vàng nói hôm nay mi n phí, l n sau l i n. T Gia Th không h khách sáo, ghé vào vai Phùng Nh t Nh t c i c i, đáng v l i nhác.

Phùng Nh t Nh t xoay t m th màu en, nhìn c t ký tên m t sau, qu nhiên là tên cô.

N m ó, Th nh Th a Quang a cho T Th i m t t m th en trong truy n thuy t. Phùng Nh t Nh t c m th y i này không có m y c h i c nhìn th y

th en nên ã rút i n tho i ra ch p nh l i. Sau ó, T Gia Th vô tình nhìn th y b c nh y, ngày hôm sau, anh ã vô cùng h n h a cho cô m t t m.

Phùng Nh t Nh t ng nhiên không dám nh n.

T i thi u gia rút bút ra, vi t tên c a cô nh r ng bay ph ng múa vào m t sau c a t m th ngay t i ch , qu ng vào m t cô, r i vênh váo ch y m t hút.

Mãi không có c h i tr l i anh, sau ó, khi bi t anh s p i M , cô ã t t c nh ng th anh t ng t ng mình vào trong m t chi c h p, chuy n phát nhanh cho anh, trong ó có c t m th này.

Nét ch y n ngày hôm nay ã nh t i, nh ng tình c m n ng nhi t mà chàng thanh niên ôm p n m ó t a nh v n còn mãi.

Th y cô thoáng s ng ng i nhìn t m th , tâm tình c a T Gia Th t t h n h n, anh ch m n hôn cô, gi ng nói m v d u dàng, “Gi k , l n này ng tr l i anh n a.”

Phùng Nh t Nh t do d m t lát, ang nh lên ti ng thì anh nhúu mày nói, “Anh mu n hôn...”

Không th nôn trong quán m c a ng i ta c nên Phùng Nh t Nh t v i vàng dìu anh ra bên ngoài.

ng bên ng i tài x n ón, anh l i gi trò è lên cô. Dáng ng i anh cao là th , nh ng cho dù ph i khom gi c ng quy t dán ch t l y ng i cô. Trong dòng xe c t p n p, ch c ch c l i có ng i ngo nh u nhìn hai ng i h . Phùng Nh t Nh t c m th y v a ng t ngào, v a m t m t.

“Sao gi anh hay u ng nhi u r u th ?”, cô c g ng dìu anh lên.

T Gia Th nh ng i không x ng dán ch t vào cô r i tr t xu ng, ôm cô chà xát, l m b m, “ àn ông u nh v y.”

“Nh ng tr c ây anh âu có nh th ?”

“Nh ng tr c ây em không thích anh.”

Câu nói này c a anh t nh táo nh th ch ng có chút men say nào trong ng i.

Phùng Nh t Nh t mu n ngo nh u nhìn xem r t cu c anh có say hay không, b má anh áp vào ng n l i, không cho cô quay u.

“Bây gi , anh ã tr thành m u ng i àn ông mà em thích ch a?”, anh áp vào tai cô, t a nh r t n ng nân, l i nh vô cùng tr nh tr ng c t gi ng h i.

Phùng Nh t Nh t khó kh n tr l i, “Anh thay i khác tr c nhi u quá!”

Trong làn gió êm, dòng xe c qua l i t p n p, ánh èn neon r c r s c màu, hai ng i ôm nhau bên ng, tr m m c không lên ti ng. M t lát sau, T Gia Th ng d y níu vai Phùng Nh t Nh t, xoay ng i cô l i, b t cô nhìn vào anh.

Ánh èn neon toàn thành ph ang l p lánh trong ôi m t anh.

Tim Phùng Nh t Nh t nh y múa iên cu ng trong l ng ng c, ng r ng s p ph i nghênh ón m t n hôn d u ng t, nh ng anh l i áp m t vào cô, ph y h i r u vào m t cô.

Phùng Nh t Nh t v ng c c d n c n bu n nôn ang dâng lên t n c , hai m t óng ánh n c, t c t i ch vào anh, “Em rút l i l i mình nói v a r i...”

Anh v n nh x a! u tr ! Th n kinh!

T Gia Th r t vui v , c xoay quanh cô, dùng khuôn m t anh tu n c a mình vây hãm cô. Dù gì thì anh c ng u ng h t m t chai Lafite 1982, ch ng m y ch c ã choáng váng, ng i b t xu ng t.

Phùng Nh t Nh t a tay kéo anh d y, anh thu n th ng lên kéo tay cô khi n cô ngã vào trong lòng mình. L n này là th t. M t tay anh v ng vàng nhéo má, b t cô ng ng u r i cú u hôn, ngón tay kh c y khoe môi cô. Phùng Nh t Nh t ch c m th y c m mình au ê m, m c cho ôi môi c a anh chỉ m o t.

Gió êm d u dàng tho ng qua, T Gia Th dùng chi c áo khoác lông c u màu nâu nh t dài n t n m t cá chân trên ng i anh b c c ng i cô vào, hai ng i ôm ch t nhau thành m t th .

Chi c Land Rover màu en l t qua b n h , nh n còi trêu ch c.

ôi nam n m mình trong n hôn n quên c t tr i hoàn toàn không thèm ý n.

Ngài Kiều lái chi c Land Rover, nhìn vào g ng chi u h u ôi nam n kia m t l n n a, ng ng m không thôi, nói v i T T T bên c nh, “L n sau không d n theo hai a, chúng ta c ng s nh v y!”

Cô bé mít t ng i hàng gh sau v a nghe cha nói l n sau không d n theo mình, ôi m t xinh p ã r ng r ng.

T Vân Kh i au lòng li c ng i cha không nghiêm ch nh nhà mình r i d u dàng d dành em gái.

May mà l i trêu ch c c a T Th a Kiều ã ánh th c Phùng Nh t Nh t ra kh i c n mê lo n. M t cô nóng nh s p b n ng chín, ra s c rút tay T Gia

Th ra kh i áo mình, nh ng mãi không c, ph n n th p gi ng nói, “T Gia Th !”

Tay c a T Gia Th l u luy n làn da non m m tr ng m n kia, b n r n không n c g t ra.

Phùng Nh t Nh t c m th y b n thân th t không bi t x u h ! Sao có th thân m t v i anh ngay trên ng qu c l th này ch ?

Cô hung h ng y anh ra. T Gia Th v i kéo áo cô lên. Ng i anh b cô y, nh ng u l i ch m n, ng m vành tai cô. Phùng Nh t Nh t “a” m t ti ng, nghiêng u theo b n n ng. Anh c n vành tai cô, au n m c cô ph i ngoạn ngoạn nghiêng v phía mình.

“B em ra!”, Phùng Nh t Nh t th p gi ng g m lên.

“ ng mà...”, T Gia Th rên m t ti ng y u t bên tai cô, v a khó ch u v a áng th ng.

Hàm r ng s c nh n kh nghi n vành tai, h i th nóng b ng ph vào, khi n trái tim Phùng Nh t Nh t tê d i.

“Em h i anh M ã tr i qua nh ng chuy n gì sao?”, câu nói tr m th p c a T Gia Th ã thành công ng n l i s vùng v y c a cô. Anh ôm l y cô, cái ôm l p y vòng tay, l p y c kho ng tr ng trong con tim.

Th t th a mãi, nh ng c ng th t gay go.

Anh vùi m t vào áo cô, r u r nói, “Nh ng anh không mu n nói cho em bi t.”

“Nh ng chuy n ó, có khó kh n n m y thì anh c ng u v t qua r i.”

“Cho n gi , chuy n duy nh t mà anh không th ng u n i, là anh luôn nh n em”, anh ôm cô r t ch t, tr ng l ng áp lên ng i cô c ng r t n ng, Phùng Nh t Nh t c m th y tim mình s p b è b p.

“Anh th t s r t h n b n thân mình!”, anh t nhiên r u r g m nh , tim au qu n th t, “Sao anh l i b i n m c này c ch ?”

Ti ng g m g bu n b c c a anh nh ti ng sét, trong lòng Phùng Nh t Nh t “m” m t ti ng, hàng rào ch ng c b o v cu i cùng c ng b n tung.

“Gia Th ...”, n c m t cô r i xu ng, thì thào, “Không ph i nh v y...”

“Em có thích anh c a hi n t i không?”, anh ng t l i cô, h i.

Phùng Nh t Nh t không bi t nên gi i thích th nào.

Anh b ng buông cô ra, hai ng i tách nhau, hai tay anh m nh m nâng m t cô lên, nhìn vào m t cô kho ng cách r t g n, l n ti ng h i, “Nói!”

Tr c ây em xem th ng anh, em không v a m t anh c a quá kh , em c m th y anh c a ngày x a u tr , không th d a d m... V y còn bây gi ? Anh ã bi n mình thành b d ng này, ng tr c m t em, em có thích hay không? Em có th thích anh r i ch ?

Th l p lánh trong m t anh không bi t là ánh èn neon hay n c m t, tóm l i, nó sáng n m c khi n Phùng Nh t Nh t hoang mang lo s . Lòng cô r i ren h n n, ch có th g t u áp l i.

T Gia Th c i, n c i kh mà ng lòng ng i.

“Th t t t quá!”, anh hôn lên môi cô, “B n thân anh c ng không thích, bây gi ch có mình em thích anh thôi!”

Phùng Nh t Nh t mu n nói không ph i v y, nh ng l i c a anh ã l i ti n vào...

N hôn của anh t i nay m nh m n thô b o, cu n l y t a h nh mu n nu t tr n cô. Phùng Nh t Nh t b anh hôn n ki t qu , n c m t không ng ng r i, tr i qua m y phen tr n tr c ch t i s ng l i, nh ng oán h n, không cam lòng c t gi u t n sâu th m áy lòng c ng b ch c t c. Th a d p tài x xe phía xa, anh ang phân tâm, cô c n môi anh, v a hung h ng v a r i n c m t, nói v i anh, “T Gia Th ! Em không s anh âu!”

Cho dù anh mu n làm gì, t n th ng em hay yêu em sâu m, anh c tho i mái.

Em s d c h t d ng khí m t i mình!

T Gia Th nhéo m t, ép cô m mi ng, r i khiêng ng i ang iên cu ng c n môi anh ch y máu lên vai, i v phía xe ang .

Lên xe, anh l i “say” r i. L n này, anh không kêu bu n nôn n a, mà i thành tr m l ng ô m l y cô, c ng nh m m t, b d ng mê man, còn luôn áp vào tai cô nói nh m.

Tài x t i nay là tr lý i m m i cho di n xu t. Sau khi T Gia Th lên xe, tài x c ng không h i m t câu nào, lái xe th ng n m t ti u khu mà Phùng Nh t Nh t ch a t ng n.

D ng xe l i, tr lý xu ng m c a xe bên ông ch nhà mình, nh ng m y l n “d c c n s c l c” u không th điều ông ch “u ng say” c a nhà mình lên. Phùng Nh t Nh t v n c m th y T Gia Th gi v say, nh ng nhìn mãi, nhìn mãi, l i c m th y ch c ch n là say th t r i, v i vàng xu ng xe giúp .

Tr lý c cô tr giúp, vô cùng c m kích, c s c m m c i v i cô. Phùng Nh t Nh t th y th i ti t l nh nh v y mà chớp m i anh ta v n m hôi, trong lòng càng không hoài nghi gì thêm n a.

Hai ng i cùng T Gia Th vào trong thang máy, có v nh mu n a tay ra b m nút thang máy, tr lý h n n a ng i ông ch ì lên Phùng Nh t Nh t.

Khi c a thang máy chu n b khép l i, Phùng Nh t Nh t choáng váng m t mảy, c th b ng n ng tr ch, ng ng u lên nhìn, tr lý ã ng bên ngoài cánh c a thang máy.

C a c khép l i hoàn toàn, khuôn m t t i c i vì c m kích c a tr lý hoàn toàn bi n m t, Phùng Nh t Nh t há h c m m, không th nào tin c chuy n ã x y ra...

Vào lúc bi u c m c a Phùng Nh t Nh t không th di n t thì thang máy ã lên n t ng hai m i hai.

Phùng Nh t Nh t gian nan điều T Gia Th ra ngoài, anh d a vào t ng. Cô th phào m t h i, nhón chân lay lay vai anh, “T nh l i nào, t nh l i nào! Nh p m t mã!”

Ng i d a trên t ng d n m m t nhìn cô, gi ng nói v a th p v a khàn, “M t mã c a anh không thay i.”

Gi ng nh tr c kia, gi ng c a cô.

Phùng Nh t Nh t nh p sáu s chính gi a trong ch ng minh th c a mình vào, “tút” m t ti ng, c a m ra.